

Z wielkim szacunkiem i uznaniem należy podejść do tej inicjatywy krakowskich studentów, którzy – już po raz kolejny – potrafili, przez trafnie dobraną tematykę, zgromadzić tak dużą liczbę uczestników – ludzi młodych rozmiłowanych w szeroko rozumianej starożytności.

ks. Piotr Szczur, Lublin – KUL

13. PROF. DR HAB. BAZYLI DEGÓRSKI O.S.P.P.E. LAUREATEM NAGRODY „FENIKS”

16 kwietnia 2015 r. (czwartek) podczas otwarcia XXI Targów Wydawców Katolickich w Warszawie, które odbywały się w Arkadach Kubickiego na Zamku Królewskim w Warszawie, ogłoszono i zaprezentowano laureatów nagród „FENIKS”, przyznawanych co roku (od 1999) przez Stowarzyszenie Wydawców Katolickich. Celem nagrody jest – jak piszą organizatorzy w *Regulaminie Nagrody Stowarzyszenia Wydawców Katolickich FENIKS 2015* – „promowanie i wyróżnianie wartościowych publikacji, które traktują o katolicyzmie lub przez swą wymowę pozytywnie ukazują wartości chrześcijańskie” (punkt 2). Nagrodę główną – Złotego FENIKSA – otrzymały trzy osoby: kard. Gianfranco Ravasi – Przewodniczący Papieskiej Rady Kultury, kard. Gerhard Müller – Prefekt Kongregacji Nauki Wiary i Bazyli Degórski O.S.P.P.E. – Prokurator Generalny Zakonu Paulinów przy Stolicy Apostolskiej, były pracownik Międzywydziałowego Zakładu Badań nad Antykiem Chrześcijańskim KUL, który niegdyś wydawał czasopismo „Vox Patrum”.

Podczas uroczystości otwarcia XXI Targów Wydawców Katolickich, które miało miejsce w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego w Warszawie, głos zabrali m.in.: kardynał Kazimierz Nycz – Arcybiskup Metropolita Warszawski, arcybiskup Henryk Hoser SAC – Biskup Diecezji Warszawsko-Praskiej, arcybiskup Celestino Migliore – Nuncjusz Apostolski w Polsce oraz kardynał Gianfranco Ravasi – Przewodniczący Papieskiej Rady Kultury. Otwarcia XXI Targów Wydawców Katolickich dokonał kard. Kazimierz Nycz, który wręczył też nagrodę „FENIKS” kard. Gianfranco Ravasiemu, który nie mógł pozostać w Warszawie do soboty, by na uroczystej gali osobiście odebrać nagrodę. Następnie głos zabrali m.in.: Mariusz Piechociński – Minister Gospodarki, ks. Roman Szpakowski SDB – Prezes Stowarzyszenia Wydawców Katolickich, oraz ks. Marek Dec – Dyrektor Caritas Polska.

Uroczysta gala wręczenia nagrody odbyła się 18 kwietnia 2015 r. (sobota), jak zwykle, w Bazylice Najświętszego Serca Jezusowego w Warszawie, a uświetnił ją występ Chóru Papieskiego Kaplicy Sykstyńskiej – Cappella Musicale Pontificia Sistina. Wszyscy laureaci nagrody otrzymali nie tylko okolicznościowy dyplom, lecz także estetycznie wykonaną z metalu statuetkę przedstawiającą wznoszącego się w powietrze ptaka feniksa. W imieniu Laureata – o. prof. Bazylego Degórskiego nagrodę odebrał dr Marek Tomczyk OSPPE – przeor klasztoru Ojców Paulinów w Warszawie. Na postumencie statuetki wręczonej o. prof. B. Degórskiemu widnieje napis: „Złoty Feniks 2015. Nagroda Główna Stowarzyszenia Wydawców Katolickich”, zaś w uzasadnieniu przyznania nagrody, podpisanym na dyplomie przez prezesa Stowarzyszenia Wydawców Katolickich ks. Romana Szpakowskiego SDB oraz przewodniczącą go jury dra hab. Krzysztofa Nareckiego, przedstawiciele Kapituły napisali:

„Za wybitne dokonania w dziedzinie patrologii, teologii dogmatycznej, antropologii patrystycznej. Sytuują się one na najwyższym światowym poziomie, co potwierdza powierzenie badaczowi krytyczne wydanie pism historycznych i hagiograficznych w prestiżowym cyklu dzieł wszystkich św. Hieronima. Uczony jest znawcą dziejów monastycyzmu starożytnego, specjalizuje się również w paleografii i kodykologii łacińskiej. Jego prace nad tradycją rękopiśmienną *Żywota św. Pawła Pustelnika*, jak też innych żywotów napisanych przez św. Hieronima, opracowywanie tych tekstów, ich przekłady na język polski i włoski oraz liczne studia nad nimi – stanowią imponujący dorobek, godny najwyższych pochwał i wyróżnień. Rozślawiający przy tym imię polskiej, w węższym sensie, zakonnej kultury humanistycznej”.

Rada Naukowa oraz Komitet Redakcyjny „Vox Patrum” gratuluje Dostojnemu Laureatowi wyróżnienia nagrodą „ZŁOTY FENIKS”, która jest wyrazem wielkiego uznania w środowisku Wydawców Katolickich dla imponującego dzieła o. prof. Bazylego Degórskiego.

***

Sylwetka Laureata. Remigiusz Stefan Bazyli (imię zakonne, którego używa także w pracy naukowej) urodził się 20 października 1955 r. w Łasinie (dawny powiat grudziądzki), w rodzinie Zenona Czesława Degórskiego i Aleksandry Ireny z domu Lebedzińskiej. Po ukończeniu szkoły średniej wstąpił do Zakon Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika (Ordo Sancti Pauli Primi Eremitae).

Studia filozoficzno-teologiczne odbył w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku (w latach 1974-1977) oraz w Instytucie Filozoficzno-Teologicznym Zakonu Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika w Krakowie (w latach 1978-1981), afiliowanym do Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Tytuł zawodowy magistra teologii uzyskał 26 maja 1981 r. na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (z wynikiem bardzo dobrym) na podstawie pracy pod tytułem *Eremityzm pauliński w świetle „Paulina Eremus” o. Bartłomieja Bolesławskiego*, Lublin 1981, ss. 124, napisanej pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Bolesława Kumora¹.

Pierwsze śluby zakonne złożył 25 sierpnia 1978 r. w Leśniowie k. Żarek. Święcenia kapłańskie przyjął 20 czerwca 1981 r. na Jasnej Górze w Częstochowie z rąk biskupa Stefana Baręły. Po święceniach prezbiteratu został skierowany na studia specjalistyczne z teologii i nauk patrystycznych, które odbył w latach 1981-1987 w Institutum Patristicum „Augustinianum” Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego w Rzymie (Pontificia Università Lateranense). Od września 1981 r., na mocy otrzymanego od Stolicy Apostolskiej specjalnego *Indultu birytualizmu*, jest uprawniony do sprawowania liturgii także w obrządku bizantyńskim. 21 maja 1984 r. o. Bazyli Degórski obronił licencjat z teologii i nauk patrystycznych z wynikiem *summa cum laude* (30/30). Pracę licencjacką pod tytułem [Remigiusz Degórski, OSPPE] *Presenza*

¹ Praca magisterska została wydana drukiem w niewielkim skrócie: B. Degórski, *Powstanie Zakonu Paulinów w świetle „Paulina Eremus” O. Bartłomieja Bolesławskiego*, „Studia Claromontana” 3 (1982) 254-281.

di san Paolo Primo Eremita nei testi patristici (Roma 1984, ss.100, maszynopis²), napisał pod kierunkiem prof. dr Marii Grazii Mara. W czerwcu 1985 r. na podstawie zdanych wymaganych prawem specjalnych egzaminów z wynikiem *summa cum laude* (30/30) otrzymał stopień naukowy dyplomowanego licencjata teologii i nauk patrystycznych. O. Bazyl Degórski zdobył stopień doktora teologii i nauk patrystycznych (*Doctor in Theologia et Scientiis Patristicis*) na podstawie rozprawy doktorskiej pod tytułem [Remigiusz Degórski, O.S.P.P.E.] *Edizione critica della „Vita Sancti Pauli Primi Eremitae” di San Girolamo* (vol. 1-6, Roma 1987, ss. 2020, maszynopis³), napisanej pod kierunkiem prof. dr Marii Grazii Mara i obronionej 5 czerwca 1987 r. z wynikiem *summa cum laude* (30/30).

Dnia 2 marca 1990 r. Papieski Uniwersytet Św. Tomasza z Akwinu w Rzymie („Angelicum” Pontificia Università S. Tommaso d’Aquino) nadał O. Degórskiemu tytuł profesora, który następnie został zatwierdzony przez Wielkiego Kanclerza tegoż Uniwersytetu – o. prof. Damiana Byrne’a O.P. oraz przez papieską Kongregację ds. Wychowania Chrześcijańskiego. Po otrzymaniu tego tytułu naukowego O. Degórski został mianowany profesorem patrologii w Sekcji Dogmatycznej Wydziału Teologicznego Papieskiego Uniwersytetu Św. Tomasza z Akwinu w Rzymie.

Będąc już profesorem na rzymskiej uczelni O. Degórski jednocześnie starał się o potwierdzenie swych kwalifikacji w Polsce. Z tego względu otworzył przewód habilitacyjny na Wydziale Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie. Kolokwium habilitacyjne odbyło się dnia 21 maja 2002 roku⁴, po którym Rada Wydziału Teologii KUL nadała mu stopień naukowy doktora habilitowanego nauk teologicznych w zakresie historii Kościoła – patrologii⁵. Natomiast tytuł naukowy profesora nauk teologicznych (w zakresie historii Kościoła – patrologii) nadał mu dnia 14 kwietnia 2008 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej – Lech Kaczyński.

Bardzo bogata jest działalność akademicka O. prof. Bazylego Degórskiego: w latach 1987-1990 był wykładowcą patrologii w Instytucie Filozoficzno-Teologicznym Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika w Krakowie; w roku akademickim 1987-1988 był wykładowcą patrologii w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Karmelitów Bosych w Krakowie (Seminarium to jest afiliowane do Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie); od 20 października 1987 r. do 30 czerwca 1990 r. był adiunktem naukowym w Międzywydziałowym Zakładzie Badań nad Antykiem

---

² Praca licencjacka została wydana w całości drukiem w przekładzie polskim pod tytułem: Bazyl Degórski, *Święty Paweł Pierwszy Pustelnik w świetle tekstów patrystycznych*, „Studia Claramontana” 6 (1985) 110-144.

³ Praca doktorska została wydana drukiem jako *excerptum* pod tytułem: Remigiusz Degórski, *Edizione critica della „Vita Sancti Pauli Primi Eremitae” di Girolamo*, Pontificia Universitas Lateranensis, Institutum Patristicum Augustinianum, Roma 1987, 206 ss.

⁴ Jako rozprawy habilitacyjne O. Bazyl Degórski przedstawił dwie monografie: *Przekaz łacińskich rękopisów „Vita Sancti Pauli Primi Eremitae” św. Hieronima*, Katolicki Uniwersytet Lubelski. Międzywydziałowy Zakład Badań nad Antykiem Chrześcijańskim, Lublin 2000, 450ss.; *Zbawczy dialog Boga z ludźmi w pismach św. Gaudentego z Brescji*, Rzym 2001, 426ss. Dnia 24 II 2003 r. Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych zatwierdziła ten stopień naukowy.

⁵ Dnia 24 lutego 2003 r. nadany stopień naukowy zatwierdziła Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.

Chrześcijańskim na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim; od 2 marca 1990 r. jest profesorem patrologii w Sekcji Teologii Dogmatycznej na Wydziale Teologicznym Papieskiego Uniwersytetu Św. Tomasza z Akwinu w Rzymie; od 2005 r. jest profesorem patrologii i antropologii patrystycznej na Papieskim Instytucie Duchowości „Teresianum” w Rzymie (Pontificio Istituto di Spiritualità).

Dorobek o. prof. Bazylego Degórskiego jest imponujący. Jest on autorem 13 książek naukowych (w tym wydania i przekłady dzieł św. Hieronima), ponad 200 artykułów naukowych, prawie 40 przekładów (głównie z polskiego na włoski i z włoskiego na polski) oraz ok. 130 recenzji monografii naukowych. Wspólnie z ks. S. Longozem – jako pracownik Międzywydziałowego Zakładu Badań nad Antykiem Chrześcijańskim KUL – przygotował do druku 5 tomów periodyku patrystycznego „Vox Patrum”⁶.

W szczególności sposób warcie odnotowania są działania o. prof. Degórskiego związane z przygotowaniem i wydaniem łacińskiego tekstu krytycznego dzieła św. Hieronima: *Vita S. Pauli Primi Eremitae*. W celu przygotowania wydania krytycznego tegoż tekstu B. Degórski wykonał imponującą pracę i przebadał w sumie 143 rękopisy znajdujące się 43 bibliotekach rozsianych po całym świecie.

O. prof. Bazyli Degórski wypromował 7 magistrów, 2 *Master of Arts* z Teologii, 22 licencjuszy i 9 doktorów. Był też pierwszy relatorem jednej rozprawy doktorskiej z teologii i nauk patrystycznych oraz recenzentem 19 prac licencjackich z teologii (licencjat kościelny), 2 prac licencjackich z nauk społecznych (licencjat naukowy) i 9 rozpraw doktorskich. Ponadto przygotował recenzje wydawnicze 43 książek (w tym jednej rozprawy habilitacyjnej).

O. prof. Degórski jest też aktywny na polu propagowania nauki. Zorganizował cztery konferencje naukowe o zasięgu międzynarodowym; uczestniczył w kilkudziesięciu różnego rodzaju kongresach, konferencjach i sympozjach naukowych o zasięgu międzynarodowym i lokalnym, na których wygłosił ponad 50 referatów. Przeprowadził też serie wykładów patrystycznych m.in. dla „Formazione Permanente delle Monache Agostiniane d’Italia” (wykłady odbywały się w klasztorze Augustianek „S.S. Quattro Coronati” w Rzymie), Ufficio Catechistico e Servizio Diocesano per il Catecumenato (dla diecezji rzymskiej), Centro Ecumenico Internazionale per la Riconciliazione, wspólnoty „Comunità di Betlemme” na Monte Corona (k. Umbertide we Włoszech) oraz w Istituto Superiore di Scienze Religiose „Mater Ecclesiae” Papieskiego Uniwersytetu San Tommaso d’Aquino w Rzymie, Instytucie Filozoficzno-Teologicznym Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika w Krakowie i Instytucie Teologicznym w Kaliszu. Wygłosił też setki wykładów i konferencji na temat Ojców Kościoła, w tym wykłady inauguracyjne na wyższych uczelniach, odczyty w Sanktuarium Matki Boskiej Częstochowskiej na Jasnej Górze, w klasztorze Św. Trójcy Benedyktynek-Sakramentek w Castel Madama koło Rzymu, w Opactwie Św. Jana Chrzciciela Benedyktynek w Rzymie, w rosyjskim klasztorze żeńskim „Uspenskijskij” (obrzędki bizantyjsko-słowiańskiego) w Rzymie, w klasztorze Mniszek Kamedulek w Złoczewie koło Sieradza. Brał też udział w programie *Rozmowy niedokończone* emitowanym przez Radio Maryja.

O. Bazyli Degórski jest też członkiem wielu prestiżowych organizacji i stowarzyszeń naukowych, m.in. Sekcji Patrystycznej przy Komisji ds. Nauki Katolickiej

⁶ Są to następujące tomy: 7 (1987) t. 12-13; 8 (1988) t. 14; 8 (1988) t. 15; 9 (1989) t. 16; 9 (1989) t. 17.

Konferencji Episkopatu Polski; Association Internationale d'Études Patristiques; Komisji Badań nad Antykiem Chrześcijańskim (przy Sekcji Historyczno-Filologicznej Towarzystwa Naukowego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego).

O. Degórski należy do wielu rad naukowych i kolegiów redakcyjnych czasopism naukowych. Z ważniejszych można wymienić (w porządku chronologicznym): zastępca redaktora naczelnego czasopisma patrystycznego „Vox Patrum”, wydawanego przez Międzywydziałowy Zakład Badań nad Antykiem Chrześcijańskim KUL (od X 1987 r. do VI 1990 r.); członek Rady Naukowej „Vox Patrum” (od X 1987 r.); redaktor czasopisma naukowego „Dissertationes Paulinorum”, wydawanego przez Instytut Filozoficzno-Teologiczny Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika w Krakowie (od 1988 r.); współpracownik naukowy – tłumacz dzieł patrystycznych dla wydawnictwa „Città Nuova Editrice” w Rzymie (od 21 I 1991 r. do I 1996 r., od 18 IX 2003 r. do 30 VI 2005 r., od 2011 r. do 2013 r.); zastępca redaktora naczelnego „Dissertationes Paulinorum” (od 1993 r.); stały współpracownik naukowy czasopisma „Miles Immaculatae” (od 24 III 1993 r.); redaktor naukowy działu patrystycznego *Rosyjskiej Encyklopedii Katolickiej* (od 19 I 1999 r.); członek Kolegium Redakcyjnego Wydawnictw Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku (od I 2009 r.); członek Rady Naukowej czasopisma „Biblica et Patristica Thoruniensia”, wydawanego przez Wydział Teologiczny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (od 2012 r.); członek Komitetu Naukowego „Roczników Teologii Duchowości”, wydawanych przez Instytut teologii Duchowości Wydziału Teologii KUL (od 2012 r.); członek Rady Naukowej „Rocznika Teologii Katolickiej”, wydawanego przez Międzywydziałową Katedrę Teologii Katolickiej Uniwersytetu w Białymstoku (od 2012 r.); członek Kolegium Redakcyjnego „Zeszytów Naukowych WSHE”, wydawanych przez Wyższą Szkołę Humanistyczno-Ekonomiczną we Włocławku (od 22 IV 2013 r.); członek Rady Programowej czasopisma naukowego „Sosnowieckie Studia Teologiczne” (od 30 V 2014 r.).

O. Bazyli pełnił lub nadal pełni ważne i odpowiedzialne funkcje w zakonie, do którego przynależy. Z ważniejszych można wymienić (w porządku chronologicznym): Wicerektor Instytutu Filozoficzno-Teologicznego Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika w Krakowie (w roku akademickim 1987-1988; Instytut jest afiliowany do Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie); członek Komisji Rewizyjnej Tekstów Liturgicznych Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika (od 1988 do 1990 r.); Magister Nowicjatu (w Rzymie) Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika (od 1990 r.); zastępca Przełożonego Domu Studiów Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika w Rzymie (od 29 XI 1993 do 18 III 1996 r.); Przełożony Domu Studiów Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika w Rzymie (od 18 III 1996 r.); Prokurator Generalny przy Stolicy Świętej Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika (od 18 III 1996 r.); członek Komisji ds. Duchowości Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika (od 4 IV 1998 r.); członek Komisji Liturgicznej Zakonu Św. Pawła Pierwszego Pustelnika (od 23 XII 2002 r.); Przewodniczący Komisji ds. Opracowania Paulińskich Tekstów Liturgicznych (od 26 IX 2014 r.). Jest też lektorem Kongregacji Nauki Wiary (od XII 2001 r.) oraz konsultorem grupy polskich zakonników i zakonnice, którzy należą do Kurii Generalnych swoich instytutów zakonnych w Rzymie (od 22 XII 2012 r.), a także członkiem „Project Pilot” (od VI 2008 r.), który zorganizowała Agenzia per la Valutazione e la Promozione delle Qualità delle Facoltà Ecclesiastiche, powołana do istnienia z woli Kongregacji Wychowania Katolickiego i dla tejże Kongregacji pracująca.

Ojciec Profesor jest też poliglota, gdyż opanował znajomość nie tylko języków starożytnych: greckiego, łacińskiego i staro-cerkiewnosłowiańskiego, lecz także nowożytnych: angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego, niemieckiego (znajomość bierna), rosyjskiego, ukraińskiego i włoskiego.

ks. Piotr Szczur – Lublin, KUL

14. NICETAS Z REMEZJANY. WIARA – LITURGIA – ŻYCIE (Warszawa, UKSW, 7 V 2015)

7 maja 2015 r. (czwartek) na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (ul. Dewajtis 5) odbyło się sympozjum patrologiczne, którego temat brzmiał: *Nicetas z Remezjany. Wiara – liturgia – Życie*. Konferencję zorganizowały dwie katedry z Wydziału Teologicznego UKSW: Katedra Teologii Patrystycznej i Katedra Historii Kościoła.

Obrazy rozpoczęły się o godz. 8.30. Otwarcia sympozjum dokonał ks. prof. dr hab. Piotr Tomasiak – Dziekan Wydziału Teologicznego UKSW. Następnie rozpoczęła się część merytoryczna, która została podzielona przez Organizatorów na cztery sesje. W sesji pierwszej (godz. 8.50-9.50) zostały wygłoszone trzy dwudziestominutowe referaty: 1) ks. dr hab. Józef Łupiński, prof. UKSW (Warszawa), *Chrześcijaństwo w Dacji w IV wieku*; 2) prof. dr hab. Jerzy Wojtczak-Szyszkowski (Uniwersytet Warszawski), *Język Nicetasa z Remezjany*; 3) ks. dr hab. Józef Grzywaczewski, prof. UKSW (Warszawa), *Związki Nicetasa z Remezjany z Paulinem z Noli*. W czasie drugiej sesji (godz. 10.10-11.10) również wygłoszono trzy referaty: 1) ks. prof. dr hab. Antoni Żurek (Uniwersytet Papieski Jana Pawła II), *Niebezpieczeństwo arianizmu w świetle „De ratione fidei”*; 2) ks. dr Mirosław Mejzner (UKSW), *Katecheza „De Spiritu Sancto” w świetle pneumatologii Soboru Konstantynopolitańskiego I*; 3) ks. mgr lic. Paweł Nowak, *„De diversis appellationibus” na tle patrystycznej teologii imion Chrystusa*. Podczas sesji trzeciej, podobnie jak poprzednio, miały miejsce trzy prelekcje: 1) ks. dr hab. Bogdan Czyżewski, prof. UAM (Poznań), *„De Symbolo Sancto w świetle symboli wiary w IV wieku*; 2) ks. prof. dr hab. Józef Naumowicz (UKSW), *Liturgiczne i duchowe aspekty w „De psalmodiae bono”*; 3) dr Magdalena Józwiak (Uniwersytet Wrocławski), *Laudacja czuwań w „De vigiliis”*. W czwartej, ostatniej części konferencji, również wygłoszono trzy referaty: 1) ks. mgr lic. Stanisław Pamuła, *Katechezy Nicetasa z Remezjany w kontekście starożytnych katechez chrzcielnych*; 2) ks. dr Przemysław Szewczyk (Szkoła Języków Wschodu i Zachodu RHESIS w Łodzi), *Motywacja za powrotem na drogę dziewictwa w „Epistula ad virginem lapsam”*; 3) ks. dr Marcin Wysocki (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II), *Autorstwo „Te Deum” w świetle współczesnych badań*. Warto nadmienić, że po każdej z czterech sesji miała miejsce dwudziestominutowa dyskusja, natomiast dodatkowo, po sesji drugiej była przerwa kawowa. Konferencję zakończył ks. dr hab. Leon Nieścior, prof. UKSW, który dokonał krótkiego podsumowania.

ks. Piotr Szczur – Lublin, KUL